

การระดมทรัพยากรสมัยใหม่เพื่อการพัฒนาการศึกษาอย่างยั่งยืนในยุคดิจิทัล Mobilizing Modern Resources for Sustainable Educational Development in the Era of Digital Disruption

วรพล ศรีเทพ¹ และแก้วภทรา จิตรอักษร²

โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 102 (บ้านเกาะเต่า)

Worapol Srithep¹ and Kaewphatra Chitraakson²

Thai Rath Witthaya School 102 (Ban Koh Tao)

Corresponding Author E-mail : worapol.sri@hotmail.com, mam_vijit99@hotmail.com

(Received: 12 August, 2024; Edit: 5 March, 2025 ; accepted: 5 March, 2025)

บทคัดย่อ

กระบวนการที่เป็นเลิศในการระดมทรัพยากรสมัยใหม่เพื่อการพัฒนาการศึกษาอย่างยั่งยืนในยุคดิจิทัลต้องอาศัยกระบวนการที่เป็นระบบและสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง การจัดสรรงบประมาณและการลงทุนในทรัพยากรดิจิทัลตามทฤษฎีการพัฒนายั่งยืน การสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนและชุมชนตามทฤษฎีการพัฒนาแบบมีส่วนร่วม การใช้เทคโนโลยีเปิดและซอฟต์แวร์ฟรีตามทฤษฎีทรัพยากรแบบเปิด การพัฒนาทักษะบุคลากรตามทฤษฎีการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะ การตั้งเป้าหมายและแผนกลยุทธ์ตามทฤษฎีการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การสร้างระบบสนับสนุนการเรียนรู้ออนไลน์ตามทฤษฎีการเรียนรู้ออนไลน์ การวางแผนการลงทุนและบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่องตามทฤษฎีการบริหารจัดการสินทรัพย์ และการประเมินผลและปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอตามทฤษฎีการประเมินผล โดยผู้เขียนเสนอแนวคิดองค์ประกอบและกระบวนการที่เป็นเลิศในการระดมทรัพยากรสมัยใหม่เพื่อการพัฒนาการศึกษาอย่างยั่งยืนในยุคดิจิทัลในรูปแบบ 3P-UPLIFT เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรเป็นไปอย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การระดมทรัพยากรสมัยใหม่, การพัฒนาการศึกษาอย่างยั่งยืนในยุคดิจิทัล, รูปแบบ 3P-UPLIFT

Abstract

The process of excellence in mobilizing modern resources for sustainable educational development in the era of digital disruption requires systematic procedures aligned with relevant concepts and theories. This includes budgeting and investing in digital resources according to the theory of sustainable development, fostering collaboration with the private sector and communities based on participatory development theory, utilizing open technology and free software in line with the open resources theory, developing personnel skills according to the theory

of learning and skill development, setting goals and strategic plans in accordance with strategic planning theory, creating online learning support systems based on online learning theory, planning for continuous investment and maintenance as per asset management theory, and consistently evaluating and improving based on evaluation theory. The author proposes the 3P-UPLIFT model as a comprehensive framework for the excellent process of mobilizing modern resources for sustainable educational development in the era of digital disruption to ensure sustainable and efficient resource management.

Keywords: Modern Resource Mobilization, Sustainable Educational Development in the Era of Digital Disruption, 3P-UPLIFT Model

บทนำ

ในยุคดิจิทัลรปต์ (Digital Disruption) ที่เทคโนโลยีและนวัตกรรมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและไม่มีหยุดนิ่ง การพัฒนาการศึกษาอย่างยั่งยืนกลายเป็นความท้าทายที่สำคัญ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีไม่ได้เพียงแค่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน แต่ยังมีผลกระทบอย่างลึกซึ้งต่อระบบการศึกษา ในยุคนี้ นักเรียนต้องการทักษะใหม่ๆ ที่ไม่ใช่แค่ความรู้เชิงวิชาการเท่านั้น แต่ยังต้องการทักษะในการคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ และการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (พิณสุตา สิริธรรังศรี, สรรเสริญ สุวรรณ, พัชราภา ตันติชูเวช, และประสพสุข ฤทธิเดช, 2561)

การระดมทรัพยากรสมัยใหม่จึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้ระบบการศึกษาสามารถตอบสนองต่อความต้องการใหม่ๆ ของสังคม การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการกระบวนการเรียนการสอนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและความเข้มแข็งให้กับการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยีเช่นอินเทอร์เน็ต ปัญญาประดิษฐ์ (AI) และระบบการเรียนรู้ออนไลน์ (e-learning) ทำให้นักเรียนสามารถเข้าถึงความรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา และมีการเรียนรู้ที่เป็นส่วนบุคคลมากขึ้น (อรรณณ อินสะคุ, 2561)

ความสำคัญของการศึกษาเรื่องนี้อยู่ที่การเตรียมความพร้อมให้กับเยาวชนให้สามารถเผชิญกับความท้าทายและโอกาสในอนาคต การระดมทรัพยากรสมัยใหม่เป็นปัจจัยสำคัญในการเสริมสร้างศักยภาพของนักเรียนให้พร้อมที่จะเป็นผู้นำในยุคดิจิทัล การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการศึกษาไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ แต่ยังช่วยให้การศึกษาเป็นเรื่องที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียม ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาที่ยั่งยืน (ภาณุพงศ์ หล้าเหล็ก, 2564)

การระดมทรัพยากรสมัยใหม่ไม่เพียงแต่ช่วยนักเรียน แต่ยังเป็นการเสริมสร้างศักยภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษา ครูสามารถใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาทักษะใหม่ๆ และปรับปรุงการสอนของตนเอง ทำให้การเรียนการสอนมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ เทคโนโลยียังทำให้การเรียนรู้สามารถปรับเปลี่ยนตามความต้องการและความสามารถของนักเรียนแต่ละคน นักเรียนสามารถเลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจและในเวลาที่เหมาะสม การเข้าถึงการศึกษาอย่างเท่าเทียมผ่านเทคโนโลยียังช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และสร้างโอกาสในการเรียนรู้ให้กับผู้ที่อาจมีข้อจำกัดด้านทรัพยากร (พิสิษฐ ภู่ออด, 2559)

ดังนั้น การศึกษาเรื่องการระดมทรัพยากรสมัยใหม่เพื่อการพัฒนาการศึกษาอย่างยั่งยืนในยุคดิจิทัลจึงมีความน่าสนใจและจำเป็นอย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน เพื่อให้การศึกษาเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการสร้างอนาคต

ที่ดีขึ้นสำหรับทุกคน การศึกษาเรื่องนี้ไม่เพียงแต่ช่วยเตรียมความพร้อมให้กับเยาวชนในการเผชิญกับความท้าทายในอนาคต แต่ยังเป็นการสร้างสังคมที่มีความยั่งยืนและเท่าเทียมในการเข้าถึงการศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศในระยะยาว

ยุคดิจิทัลรัปต์ (Digital Disruption Era) : การเปลี่ยนแปลงที่ไม่อาจหลีกเลี่ยง

ยุคดิจิทัลรัปต์ (Digital Disruption Era) หมายถึง ช่วงเวลาที่เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีอิทธิพลอย่างมากต่อทุกด้านของการดำเนินชีวิต ธุรกิจ และสังคม ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วและรุนแรงในวิถีชีวิตแบบเดิม การเปลี่ยนแปลงนี้ไม่เพียงแต่เปิดโอกาสให้เกิดนวัตกรรมและประสิทธิภาพใหม่ ๆ แต่ยังเป็นภัยคุกคามต่อรูปแบบธุรกิจและการดำเนินชีวิตแบบดั้งเดิมที่ไม่สามารถปรับตัวได้ทัน โดยเทคโนโลยีต่าง ๆ เช่น ปัญญาประดิษฐ์ (AI), อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (IoT), เทคโนโลยีบล็อกเชน และการประมวลผลแบบคลาวด์ ได้เข้ามาทำลายขอบเขตการทำงานและสร้างสรรค์วิธีการใหม่ ๆ ในการสื่อสาร ทำงาน และดำรงชีวิต ส่งผลให้หลายองค์กรและบุคคลต้องปรับตัวอย่างเร่งด่วนเพื่อความอยู่รอดและความสำเร็จในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเช่นนี้ (สุภัทรพงศ์ รวงผึ้งรุ่งโรจน์ และคณะ, 2566)

1. ลักษณะสำคัญของยุคดิจิทัลรัปต์

ยุคดิจิทัลรัปต์ (Digital Disruption Era) เป็นช่วงเวลาที่เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต ธุรกิจ และสังคม โดยการเปลี่ยนแปลงนี้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและมีความรุนแรง ทำให้หลายภาคส่วนต้องปรับตัวอย่างเร่งด่วน เทคโนโลยีต่าง ๆ เช่น ปัญญาประดิษฐ์ (AI), อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (IoT), เทคโนโลยีบล็อกเชน และการประมวลผลแบบคลาวด์ ได้สร้างความท้าทายใหม่ ๆ และเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินธุรกิจและการทำงานแบบดั้งเดิม การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่เพียงแต่สร้างโอกาสในการพัฒนานวัตกรรมและประสิทธิภาพในการทำงาน แต่ยังเป็นภัยคุกคามต่อธุรกิจและอาชีพที่ไม่สามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

1.1 การพัฒนาของเทคโนโลยี: เทคโนโลยีที่เติบโตอย่างรวดเร็ว เช่น ปัญญาประดิษฐ์ (AI), อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (IoT), เทคโนโลยีบล็อกเชน และการประมวลผลแบบคลาวด์ ทั้งหมดนี้มีผลกระทบต่อทุกภาคส่วนของสังคมและเศรษฐกิจ ตัวอย่างเช่น AI ถูกนำมาใช้ในกระบวนการผลิตและบริการ ทำให้เกิดการเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุน แต่ในขณะเดียวกันก็ทำให้แรงงานบางประเภทต้องสูญเสียงาน

1.2 การเปลี่ยนแปลงทางธุรกิจ: บริษัทเทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น อะเมซอน อูเบอร์ และ Airbnb ได้สร้างรูปแบบธุรกิจที่สามารถแทรกแซงตลาดและทำลายโมเดลธุรกิจเดิม เช่น ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมต้องปิดตัวลงเนื่องจากการเกิดขึ้นของ อีคอมเมิร์ซ และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต้องปรับตัวเพื่อสู้กับแพลตฟอร์มการจองที่พักออนไลน์

1.3 การเปลี่ยนแปลงทางสังคม: การเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการสื่อสาร การเรียนรู้ และการทำงาน เช่น การทำงานระยะไกล (Remote Work), การเรียนรู้ออนไลน์ (Online Learning) และการสื่อสารผ่านโซเชียลมีเดีย ซึ่งมีผลต่อวิถีชีวิตและพฤติกรรมของผู้คนอย่างมาก .

2. ผลกระทบของยุคดิจิทัลรัปต์

ยุคดิจิทัลรัปต์ (Digital Disruption Era) ได้สร้างผลกระทบอย่างลึกซึ้งและหลากหลายต่อทุกภาคส่วนของสังคมและเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นรวดเร็วและรุนแรงจากเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ปัญญาประดิษฐ์ (AI), อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (IoT), และบล็อกเชน ทำให้รูปแบบธุรกิจดั้งเดิมถูกท้าทายและต้องปรับตัวอย่างเร่งด่วน

ความสามารถในการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงนี้กลายเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงอยู่และความสำเร็จขององค์กรที่ไม่สามารถปรับตัวได้ทันอาจต้องเผชิญกับการล้มละลาย ขณะเดียวกัน เทคโนโลยีดิจิทัลยังเปิดโอกาสใหม่ ๆ สำหรับนวัตกรรม การพัฒนาประสิทธิภาพ และการเชื่อมต่อที่ไม่เคยมีมาก่อน แต่ก็สร้างความท้าทายในการรักษาความปลอดภัยข้อมูล และความเป็นส่วนตัว ดังนั้น การปรับตัวและการบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลงจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในยุคดิจิทัลนี้

2.1 ธุรกิจและเศรษฐกิจ การเกิดขึ้นของธุรกิจเกิดใหม่ (สตาร์ทอัพ) และพลวัตในตลาดธุรกิจดั้งเดิม ส่งผลให้บริษัทที่ไม่สามารถปรับตัวได้อาจต้องปิดกิจการลง ดังเช่นกรณีของธุรกิจค้าปลีกที่ไม่อาจแข่งขันกับธุรกรรมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ได้

2.2 การศึกษา การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน เช่น การเรียนออนไลน์ การใช้แพลตฟอร์มการศึกษาดิจิทัล และการประยุกต์ใช้ AI ในการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ของนักเรียน ทำให้การศึกษาเข้าถึงได้ง่ายและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.3 การทำงาน การทำงานระยะไกลและการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการทำงานมีความสำคัญมากขึ้น องค์กรต้องปรับตัวให้เหมาะสมกับรูปแบบการทำงานใหม่ เช่น การใช้แพลตฟอร์มการสื่อสารออนไลน์และการบริหารจัดการโครงการผ่านระบบคลาวด์

2.4 สังคมและวัฒนธรรม การเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตของผู้คน เช่น การใช้สื่อโซเชียลมีเดียในการสื่อสาร การซื้อขายสินค้าออนไลน์ และการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการบริโภคสื่อ

3. การรับมือกับยุคดิจิทัลรีปต์

การรับมือกับยุคดิจิทัลรีปต์ (Digital Disruption Era) เป็นความท้าทายที่ต้องการการปรับตัวอย่างรวดเร็วและการสร้างนวัตกรรมที่ไม่หยุดนิ่ง เทคโนโลยีดิจิทัลที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและรุนแรง เช่น ปัญญาประดิษฐ์ (AI), อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (IoT), และการประมวลผลแบบคลาวด์ ได้สร้างโอกาสใหม่ ๆ ในการพัฒนาประสิทธิภาพและสร้างนวัตกรรม แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นภัยคุกคามต่อธุรกิจและวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงนี้จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับบุคคล องค์กร และสังคม การลงทุนในทักษะใหม่ ๆ การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงาน และการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ยืดหยุ่นและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง จะช่วยให้เราสามารถรับมือกับความท้าทายและใช้ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นในยุคดิจิทัลได้อย่างเต็มที่ (อัมพร พรหมมี, 2564)

3.1 การศึกษาและพัฒนาทักษะ การเรียนรู้และพัฒนาทักษะใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น การเขียนโปรแกรม การวิเคราะห์ข้อมูล และการใช้เครื่องมือดิจิทัล เพื่อให้สามารถปรับตัวและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีได้อย่างเต็มที่

3.2 การปรับตัวขององค์กร การปรับโครงสร้างองค์กรและกระบวนการทำงานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและตลาด เช่น การนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการทำงานและการพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ ๆ

3.3 การสร้างนวัตกรรม การส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมในองค์กรเพื่อพัฒนาโซลูชันใหม่ ๆ ที่ตอบสนองความต้องการของตลาดที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

3.4 การบริหารจัดการความเปลี่ยนแปลง: การจัดการความเปลี่ยนแปลงในองค์กรให้เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถปรับตัวได้อย่างรวดเร็วและราบรื่น

ผู้เขียนเห็นว่า การปรับตัวและการพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับยุคดิจิทัลเป็นสิ่งจำเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยใ้บุคคลและองค์กรสามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

การระดมทรัพยากรสมัยใหม่ทางการศึกษา

การระดมทรัพยากรสมัยใหม่ทางการศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วในยุคดิจิทัล ส่งผลให้ความต้องการและวิธีการเรียนรู้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก การใช้ทรัพยากรสมัยใหม่ช่วยทำให้การศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการของนักเรียนและสังคมในปัจจุบัน โดยมีประเด็นสำคัญดังนี้

1. ความสำคัญของการระดมทรัพยากรสมัยใหม่ทางการศึกษา ในยุคที่เทคโนโลยีและการสื่อสารได้เปลี่ยนแปลงโลกอย่างรวดเร็ว การศึกษาไม่สามารถพึ่งพาวิธีการและทรัพยากรแบบเดิมได้อีกต่อไป การระดมทรัพยากรสมัยใหม่ เช่น เทคโนโลยีดิจิทัล อินเทอร์เน็ต แหล่งข้อมูลเปิด และสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ มีความสำคัญอย่างยิ่งในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนการสอน การใช้ทรัพยากรเหล่านี้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ ส่งเสริมการเรียนรู้ที่ยั่งยืน เตรียมความพร้อมให้นักเรียนสำหรับอนาคต และลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงการศึกษา การรวมเทคโนโลยีเข้ากับการศึกษาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนและครูอย่างมหาศาล (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562)

2. การเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน การระดมทรัพยากรสมัยใหม่ช่วยให้ครูสามารถสร้างสื่อการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจมากขึ้น นักเรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลและความรู้ได้ทันที ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ นอกจากนี้ แหล่งข้อมูลเปิดและสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ยังทำให้การเรียนการสอนมีความยืดหยุ่น ครูและนักเรียนสามารถเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมและทันสมัยได้ตลอดเวลา (สตีเวนสัน, 2564)

3. การส่งเสริมการเรียนรู้ที่ยั่งยืน การเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัลทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามความสามารถและความสนใจส่วนบุคคล นักเรียนสามารถศึกษาเพิ่มเติมนอกห้องเรียนได้เอง ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ที่ยั่งยืน การระดมทรัพยากรจากบุคลากรทางการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญภายนอก ทำให้การศึกษาได้รับความรู้และประสบการณ์จากหลายด้าน ส่งเสริมให้นักเรียนมีมุมมองที่หลากหลายและเข้าใจลึกซึ้ง (พรเทพ โพธิ์พันธุ์, 2562)

4. การเตรียมความพร้อมสำหรับอนาคต การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการศึกษาเตรียมนักเรียนให้พร้อมสำหรับการทำงานและชีวิตในยุคดิจิทัล นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยี การแก้ปัญหา และการคิดวิเคราะห์ การเชื่อมโยงกับผู้เชี่ยวชาญภายนอกทำให้นักเรียนได้รับคำแนะนำและแนวคิดใหม่ๆ ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและการทำงานในอนาคต (สตีเวนสัน, 2564)

5. การส่งเสริมความเท่าเทียมในการเข้าถึงการศึกษา แหล่งข้อมูลเปิดและสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ช่วยลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงการศึกษา นักเรียนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลหรือมีข้อจำกัดในการเข้าถึงทรัพยากรทางการศึกษาสามารถใช้ทรัพยากรออนไลน์เพื่อการเรียนรู้ได้ การใช้เทคโนโลยีในการศึกษาเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเท่าเทียม ไม่ว่าจะมีพื้นฐานความรู้หรือสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่แตกต่างกัน

6. การเชื่อมโยงกับแนวคิดและทฤษฎีการศึกษา การระดมทรัพยากรสมัยใหม่ยังสอดคล้องกับทฤษฎีการศึกษาหลายประการ เช่น ทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning) การเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Learning) และการเรียนรู้ที่เน้นประสบการณ์ (Experiential Learning) การใช้แหล่งข้อมูลเปิดและการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัลสนับสนุนให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง พัฒนาทักษะการวางแผนและการจัดการการเรียนรู้ การเชื่อมโยงกับผู้เชี่ยวชาญภายนอกทำให้นักเรียนได้รับคำแนะนำและแนวคิดใหม่ ๆ ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและการทำงานในอนาคต (อัมพร พรหมมี, 2564)

ผู้เขียนเห็นว่า การระดมทรัพยากรสมัยใหม่ทางการศึกษาเป็นการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและสังคม ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน ส่งเสริมการเรียนรู้ที่ยั่งยืน และเตรียมนักเรียนให้พร้อมสำหรับอนาคต นอกจากนี้ยังส่งเสริมความเท่าเทียมในการเข้าถึงการศึกษาและสนับสนุนทฤษฎีการศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนานักเรียนอย่างรอบด้าน

กลยุทธ์การระดมทรัพยากรสมัยใหม่

ในยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทสำคัญในทุกด้านของชีวิต การศึกษาไม่สามารถถ่วงน้ำหนักจากการเปลี่ยนแปลงนี้ได้ การระดมทรัพยากรสมัยใหม่เป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน การใช้ทรัพยากรทางเทคโนโลยีไม่เพียงแต่ช่วยเสริมสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ทันสมัยและยืดหยุ่น แต่ยังเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเข้าถึงความรู้ได้อย่างกว้างขวางและเท่าเทียม กลยุทธ์การระดมทรัพยากรสมัยใหม่จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่สถาบันการศึกษาต้องพิจารณาและนำมาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างสรรค์อนาคตที่ดีกว่าสำหรับนักเรียนทุกคน โดยผู้เขียนขอเสนอแนะที่ได้ดังนี้ (พรเทพ โพธิ์พันธุ์, 2563)

1. การระดมงบประมาณและการลงทุนด้านดิจิทัล สถาบันการศึกษาจำเป็นต้องจัดสรรงบประมาณและลงทุนอย่างเพียงพอเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล เช่น ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์เชื่อมต่ออื่นๆ รวมถึงการลงทุนในระบบการเรียนการสอนออนไลน์และซอฟต์แวร์สนับสนุนต่างๆ การระดมงบประมาณที่เหมาะสมจะทำให้การเรียนการสอนมีความทันสมัย มีประสิทธิภาพ และสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีได้อย่างทัน่วงที

2. สร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนและชุมชน การร่วมมือกับภาคเอกชนและองค์กรในชุมชนสามารถสนับสนุนการระดมทรัพยากรได้หลายรูปแบบ เช่น การบริจาคอุปกรณ์และเงินทุน การสนับสนุนบุคลากรผู้เชี่ยวชาญ และการให้ข้อมูลเนื้อหาและสื่อการเรียนรู้ ความร่วมมือเหล่านี้ช่วยให้สถาบันการศึกษามีทรัพยากรเพิ่มเติมและมีการเรียนรู้ที่หลากหลายและมีคุณภาพ นอกจากนี้ยังเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและภาคเอกชน

3. การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเปิดและซอฟต์แวร์ฟรี มีเทคโนโลยีแบบเปิดเผยแพร่รหัสและซอฟต์แวร์ฟรีจำนวนมากที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการศึกษาได้ เช่น ระบบบริหารจัดการการเรียนรู้แบบเปิด โปรแกรมประยุกต์การเรียนรู้ และแหล่งข้อมูลสาธารณะ ซึ่งช่วยลดต้นทุนและงบประมาณลงได้ การใช้เทคโนโลยีเปิดและซอฟต์แวร์ฟรียังเปิดโอกาสให้นักเรียนและครูสามารถเข้าถึงเครื่องมือการเรียนรู้ที่มีคุณภาพโดยไม่ต้องพึ่งพาทรัพยากรที่มีค่าใช้จ่ายสูง

4. พัฒนาบุคลากรให้มีทักษะด้านดิจิทัล ครูและบุคลากรทางการศึกษาจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสอน การสร้างและใช้ประโยชน์จากสื่อดิจิทัล รวมถึงความรู้ด้านความปลอดภัยและจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี การพัฒนาทักษะเหล่านี้จะช่วยให้บุคลากรทางการศึกษามีความพร้อมในการปรับตัวและใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้เขียนเห็นว่า การระดมทรัพยากรที่เหมาะสมจะช่วยรองรับการพัฒนาการศึกษาในยุคดิจิทัล ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน การสนับสนุนจากภายนอก การประหยัดงบประมาณ และการยกระดับทักษะบุคลากร การใช้ทรัพยากรสมัยใหม่ไม่เพียงแต่ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่ยังส่งเสริมการเรียนรู้ที่ยั่งยืนและเหมาะสมกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

การบริหารจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน

การบริหารจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืนเป็นแนวคิดสำคัญที่มุ่งเน้นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างรอบคอบและมีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ในปัจจุบันโดยไม่ทำลายโอกาสของคนรุ่นหลังในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรเหล่านั้น การบริหารจัดการที่ยั่งยืนจำเป็นต้องคำนึงถึงมิติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมไปพร้อมกัน โดยมุ่งหวังที่จะสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์กับการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศให้คงอยู่อย่างยั่งยืน ซึ่งจะนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต (เบญจามา เบญจธรรมธ, 2562) ซึ่งมีดังนี้

1. ตั้งเป้าหมายระยะยาวและแผนกลยุทธ์ การบริหารจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืนเริ่มต้นด้วยการตั้งเป้าหมายระยะยาวและการวางแผนกลยุทธ์ที่ชัดเจน สถาบันการศึกษาควรกำหนดวิสัยทัศน์และพันธกิจที่สะท้อนถึงความต้องการและความท้าทายในอนาคต การวางแผนกลยุทธ์ช่วยให้ทราบถึงทิศทางการดำเนินงานและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนจะช่วยให้สามารถวัดผลความสำเร็จและปรับปรุงแผนการได้ตามความจำเป็น (ณรงค์ฤทธิ์ ประทุมชัย, 2564)

2. สร้างระบบสนับสนุนการเรียนรู้ออนไลน์ การสร้างระบบสนับสนุนการเรียนรู้ออนไลน์เป็นสิ่งสำคัญในการบริหารจัดการทรัพยากรด้านการศึกษาอย่างยั่งยืน ระบบการเรียนรู้ออนไลน์ช่วยให้การศึกษาสามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้น ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ ช่วยเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) สถาบันการศึกษาควรลงทุนในแพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ที่มีคุณภาพ และสร้างสรรค์เนื้อหาการเรียนรู้ที่น่าสนใจและทันสมัย นอกจากนี้ การสนับสนุนทางเทคนิคและการอบรมการใช้งานให้กับนักเรียนและครูยังเป็นสิ่งที่จำเป็น (สตีเวนตี เซยชัยภูมิ, 2564)

3. วางแผนการลงทุนและบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง การวางแผนการลงทุนและบำรุงรักษาทรัพยากรอย่างต่อเนื่องเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบสำคัญในการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน สถาบันการศึกษาควรจัดสรรงบประมาณสำหรับการลงทุนในเทคโนโลยีและอุปกรณ์ใหม่ๆ และการบำรุงรักษาอุปกรณ์ที่มีอยู่ให้สามารถใช้งานได้ อย่างมีประสิทธิภาพ การวางแผนการลงทุนและบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่องช่วยลดการเสื่อมสภาพของทรัพยากรและทำให้การใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

4. ประเมินผลและปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ การประเมินผลและปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอเป็นกระบวนการที่ช่วยให้การบริหารจัดการทรัพยากรมีความยั่งยืน สถาบันการศึกษาควรมีระบบการประเมินผลที่เป็นระบบและมีความชัดเจน เพื่อวัดประสิทธิภาพและผลลัพธ์ของการใช้ทรัพยากร การประเมินผลอย่างสม่ำเสมอช่วยให้ทราบถึงข้อดีและข้อเสียของการดำเนินงาน และสามารถนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาการใช้ทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (พิณสุตา สิริธรรังศรี, 2561)

ผู้เขียนเห็นว่า การบริหารจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืนต้องอาศัยการวางแผนและดำเนินการอย่างมีระบบ ตั้งแต่การตั้งเป้าหมายและแผนกลยุทธ์ การสร้างระบบสนับสนุนการเรียนรู้ออนไลน์ การวางแผนการลงทุนและบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง ไปจนถึงการประเมินผลและปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ การดำเนินการเหล่านี้ช่วยให้การใช้ทรัพยากรมีประสิทธิภาพและสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้อย่างยั่งยืน

ปัจจัยสำคัญในการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน

ปัจจัยสำคัญในการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืนได้แก่ การมีข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับสถานภาพทรัพยากร การมีนโยบาย แผนการ และกฎหมายที่เหมาะสม การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในสังคม ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน และประชาชน (กนกพร แสนสุขสม, 2561) ซึ่งผู้นิพนธ์สังเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. การมีวิสัยทัศน์และผู้นำที่เข้มแข็ง วิสัยทัศน์และความเป็นผู้นำที่เข้มแข็งเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน ผู้นำในสถาบันการศึกษาต้องมีความสามารถในการมองเห็นภาพรวมในระยะยาวและมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาทรัพยากรอย่างยั่งยืน การมีผู้นำที่สามารถนำเสนอและขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ไปสู่การปฏิบัติจริงได้ จะทำให้การบริหารจัดการทรัพยากรมีความเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

2. การมีแผนกลยุทธ์ที่ชัดเจน แผนกลยุทธ์ที่ชัดเจนช่วยกำหนดทิศทางและแนวทางในการใช้ทรัพยากร การวางแผนที่ดีต้องคำนึงถึงเป้าหมายระยะยาวและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง การวางแผนกลยุทธ์ที่มีความเป็นระบบและมีเป้าหมายที่ชัดเจน จะทำให้สามารถใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

3. การลงทุนในทรัพยากรและเทคโนโลยี การลงทุนในทรัพยากรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความยั่งยืน การมีงบประมาณที่เพียงพอสำหรับการจัดหาและบำรุงรักษาอุปกรณ์และเทคโนโลยีที่ใช้ในการศึกษา จะช่วยให้สามารถใช้งานได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

4. การพัฒนาบุคลากร การพัฒนาทักษะและความรู้ของบุคลากรเป็นสิ่งสำคัญในการบริหารจัดการทรัพยากร บุคลากรที่มีทักษะและความรู้ด้านดิจิทัล จะสามารถใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์ การจัดอบรมและพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง จะช่วยให้การบริหารจัดการทรัพยากรเป็นไปอย่างยั่งยืน

5. การมีระบบการประเมินผลและปรับปรุง การมีระบบการประเมินผลและปรับปรุงเป็นกระบวนการที่สำคัญในการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน การประเมินผลอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ทราบถึงประสิทธิภาพและผลลัพธ์ของการใช้ทรัพยากร และสามารถนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงการใช้ทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

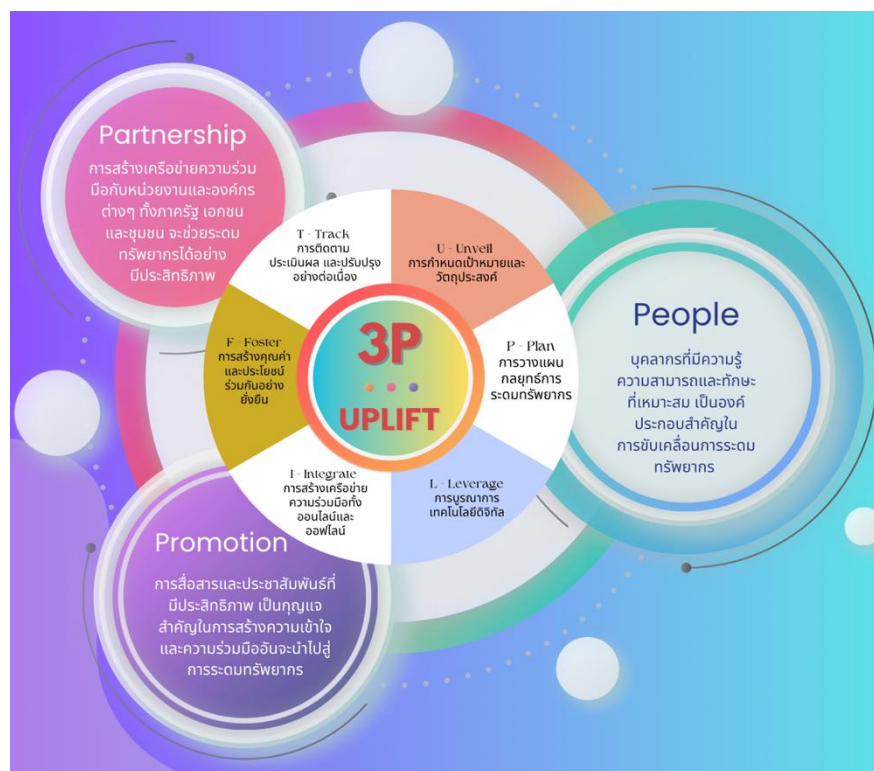
6. การมีความร่วมมือและการสนับสนุนจากภาคส่วนต่างๆ การมีความร่วมมือและการสนับสนุนจากภาคส่วนต่างๆ เช่น ภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน เป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารจัดการทรัพยากร การได้รับการสนับสนุนจากภายนอกจะช่วยให้มีทรัพยากรเพิ่มเติมและมีการเรียนรู้ที่หลากหลายและมีคุณภาพ

ผู้เขียนเห็นว่า การบริหารจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืนต้องอาศัยการมีวิสัยทัศน์และผู้นำที่เข้มแข็ง การมีแผนกลยุทธ์ที่ชัดเจน การมีระบบสนับสนุนที่แข็งแกร่ง การลงทุนในทรัพยากรและเทคโนโลยี การพัฒนาบุคลากร การมีระบบการประเมินผลและปรับปรุง และการมีความร่วมมือและการสนับสนุนจากภาคส่วนต่างๆ ปัจจัยเหล่านี้จะช่วยให้การบริหารจัดการทรัพยากรมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

องค์ความรู้ใหม่

กระบวนการที่เป็นเลิศในการระดมทรัพยากรสมัยใหม่เพื่อการพัฒนาการศึกษาอย่างยั่งยืนในยุคดิจิทัลที่ผู้เขียนศึกษาทั้งหมดข้างต้น เกี่ยวข้องกับการระดมทรัพยากรสมัยใหม่เพื่อการพัฒนาการศึกษาอย่างยั่งยืนในยุคดิจิทัลที่ต้องอาศัยกระบวนการที่เป็นระบบและสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วยการจัดสรรงบประมาณและการลงทุนในทรัพยากรดิจิทัลตามทฤษฎีการพัฒนาอย่างยั่งยืน การสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนและชุมชนตามทฤษฎีการพัฒนาแบบมีส่วนร่วม การใช้เทคโนโลยีเปิดและซอฟต์แวร์ฟรีตามทฤษฎีทรัพยากรแบบเปิด การพัฒนาทักษะบุคลากรตามทฤษฎีการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะ การตั้งเป้าหมายและแผน

กลยุทธ์ตามทฤษฎีการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การสร้างระบบสนับสนุนการเรียนรู้ออนไลน์ตามทฤษฎีการเรียนรู้ออนไลน์ การวางแผนการลงทุนและบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่องตามทฤษฎีการบริหารจัดการสินทรัพย์ และการประเมินผลและปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอตามทฤษฎีการประเมินผล ซึ่งทั้งหมดนี้จะช่วยให้การบริหารจัดการทรัพยากรเป็นไปอย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ (Smith, 2020; Johnson, 2019; Brown, 2021) โดยผู้เขียนเสนอแนวคิดองค์ประกอบและกระบวนการที่เป็นเลิศในการระดมทรัพยากรสมัยใหม่เพื่อการพัฒนาการศึกษาอย่างยั่งยืนในยุคดิจิทัลในรูปแบบ 3P-UPLIFT สามารถสรุปได้ดังนี้

ภาพที่ 1 : กระบวนการในการระดมทรัพยากรสมัยใหม่เพื่อการพัฒนาการศึกษาอย่างยั่งยืนในยุคดิจิทัล (ที่มา : ผู้ประพันธ์คิดค้น)

1. องค์ประกอบสำคัญในการระดมทรัพยากรสมัยใหม่เพื่อการพัฒนาการศึกษาอย่างยั่งยืนในยุคดิจิทัล

องค์ประกอบสำคัญตามหลัก 3P ในการขับเคลื่อนการระดมทรัพยากรสมัยใหม่เพื่อการพัฒนาการศึกษาอย่างยั่งยืนในยุคดิจิทัล ผู้นิพนธ์สังเคราะห์ข้อมูลจากสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562) ได้แก่

1.1 บุคลากร (People) บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและทักษะที่เหมาะสม เป็นองค์ประกอบสำคัญในการขับเคลื่อนการระดมทรัพยากร ได้แก่ ผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์และศักยภาพในการนำองค์กร ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมการสอน และผู้เชี่ยวชาญด้านการระดมทรัพยากรและการสร้างเครือข่าย

1.2 เครือข่ายความร่วมมือ (Partnership) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชน จะช่วยระดมทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ภาคเอกชนสามารถให้การ

สนับสนุน ด้านงบประมาณ อุปกรณ์ และผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานภาครัฐสามารถสนับสนุนนโยบายและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และชุมชนและผู้ปกครองสามารถให้การสนับสนุนในรูปแบบต่างๆ

1.3 การสื่อสารและประชาสัมพันธ์ (Promotion) การสื่อสารและประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ เป็นกุญแจสำคัญในการสร้างความเข้าใจและความร่วมมืออันจะนำไปสู่การระดมทรัพยากร เช่น การใช้ช่องทางการสื่อสารที่หลากหลายเพื่อเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย การสร้างสารและเนื้อหาที่น่าสนใจและสร้างแรงบันดาลใจ และการเผยแพร่ข้อมูลความสำเร็จและผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบทั้ง 3 ด้านนี้มีความสำคัญและสนับสนุนซึ่งกันและกัน ซึ่งจะช่วยผลักดันให้การระดมทรัพยากรสมัยใหม่บรรลุเป้าหมายและนำไปสู่การพัฒนาการศึกษาอย่างยั่งยืนในยุคดิจิทัลได้

2. กระบวนการในการระดมทรัพยากรสมัยใหม่เพื่อการพัฒนาการศึกษาอย่างยั่งยืนในยุคดิจิทัล

2.1 U - Unveil (เปิดเผย) การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน

การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเป็นขั้นตอนสำคัญในการวางแผนและดำเนินการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยต้องผ่านการวิเคราะห์ความต้องการทรัพยากรอย่างละเอียดและกำหนดเป้าหมายที่สามารถวัดผลได้

การวิเคราะห์ความต้องการทรัพยากรเริ่มจากการระบุความต้องการโดยการประเมินสถานการณ์ปัจจุบัน เช่น จำนวนครูและนักเรียน สภาพแวดล้อมการเรียนการสอน และเทคโนโลยีที่มีอยู่ จากนั้นใช้วิธีการเก็บข้อมูลที่หลากหลาย เช่น การสัมภาษณ์ การสำรวจความคิดเห็น หรือการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อรวบรวมข้อมูลที่ถูกต้อง นำข้อมูลเหล่านี้มาวิเคราะห์เพื่อระบุจุดแข็ง จุดอ่อน และความต้องการของโรงเรียน เช่น ความต้องการบุคลากร งบประมาณ เทคโนโลยี และวัสดุการเรียนการสอน ต่อมาคือการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน โดยเป้าหมายต้องเป็นไปตามหลัก SMART (Specific, Measurable, Achievable, Relevant, Time-bound) เช่น เพิ่มคะแนนการสอบมาตรฐานของนักเรียนให้สูงขึ้น 10% ภายในปีการศึกษา และการกำหนดวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับเป้าหมายและพันธกิจของโรงเรียน เช่น การพัฒนาหลักสูตรที่เน้นทักษะการคิดขั้นสูง และการเพิ่มโอกาสการเข้าถึงเทคโนโลยีในห้องเรียน ด้วยกระบวนการเหล่านี้จะช่วยให้การระดมทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริงของโรงเรียน

การดำเนินการตามขั้นตอนนี้จะช่วยให้โรงเรียนสามารถวางแผนและจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ดีขึ้น

2.2 P - Plan (วางแผน) การวางแผนกลยุทธ์การระดมทรัพยากร

การวางแผนกลยุทธ์ในการระดมทรัพยากรเป็นขั้นตอนสำคัญในการทำให้โรงเรียนสามารถบรรลุเป้าหมายการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้ โดยควรสอดคล้องกับพันธกิจและบริบทของโรงเรียน รวมถึงการกำหนดกลุ่มเป้าหมายและช่องทางที่เหมาะสมในการระดมทรัพยากร

การวิเคราะห์ SWOT เป็นกระบวนการสำคัญในการระดมทรัพยากรให้กับโรงเรียน โดยเริ่มจากการระบุจุดแข็ง (Strengths) เช่น คณาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญสูง และจุดอ่อน (Weaknesses) เช่น การขาดแคลนบุคลากรที่มีทักษะทางเทคโนโลยี จากนั้นพิจารณาโอกาส (Opportunities) ที่มาจากปัจจัยภายนอก เช่น แนวโน้มการสนับสนุนทางการศึกษาในระดับชาติ และอุปสรรค (Threats) ที่อาจเกิดจากการแข่งขันในการหาทุนจากแหล่งทุนเดียวกัน เพื่อนำข้อมูลเหล่านี้มาพัฒนากลยุทธ์ที่เหมาะสม โดยการกำหนดวิสัยทัศน์และพันธกิจของโรงเรียน และระบุทรัพยากรที่จำเป็นในการบรรลุเป้าหมาย เช่น การระดมทุน การหาผู้สนับสนุน หรือการหาบุคลากรที่มีทักษะเฉพาะ นอกจากนี้ยังต้องระบุกลุ่มเป้าหมาย เช่น ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า องค์กรเอกชน รัฐบาล และองค์กรไม่แสวงหา

กำไร พร้อมทั้งเลือกช่องทางการระดมทรัพยากรที่เหมาะสม เช่น การจัดกิจกรรมการกุศล การระดมทุนออนไลน์ การขอรับบริจาคจากองค์กรภาคธุรกิจ และการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้การระดมทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

การวางแผนกลยุทธ์ที่ดีจะช่วยให้โรงเรียนสามารถระดมทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถบรรลุเป้าหมายในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้ในยุคดิจิทัล

2.3 L - Leverage (ประยุกต์ใช้) การบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างครบวงจร

การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในทุกกระบวนการของการระดมทรัพยากรสามารถเพิ่มประสิทธิภาพและโปร่งใสได้อย่างมาก ช่วยให้การจัดการและการติดตามการระดมทรัพยากรเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

การสร้างแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อสนับสนุนการระดมทรัพยากรสามารถเริ่มต้นด้วยการพัฒนาเว็บไซต์และแอปพลิเคชันที่มีฟังก์ชันรับบริจาคออนไลน์และข้อมูลเกี่ยวกับโครงการที่ต้องการระดมทุน นอกจากนี้ยังสามารถใช้แพลตฟอร์มระดมทุนออนไลน์ที่มีอยู่ เช่น Kickstarter, GoFundMe หรือ Patreon เพื่อเข้าถึงกลุ่มผู้บริจาคได้กว้างขึ้น การใช้เครื่องมือและแอปพลิเคชันดิจิทัล เช่น ระบบการจัดการฐานข้อมูล (CRM) เพื่อจัดการข้อมูลผู้บริจาคและติดตามการบริจาค และแอปพลิเคชันการเงินเช่น QuickBooks หรือ Zoho Books เพื่อติดตามการเงินและการระดมทุน ทำให้การจัดการเงินมีความโปร่งใสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การใช้ปัญญาประดิษฐ์และการวิเคราะห์ข้อมูลยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการวิเคราะห์พฤติกรรมและแนวโน้มของผู้บริจาคโดยใช้ Big Data เพื่อพัฒนากลยุทธ์การระดมทุนที่เหมาะสม และการใช้ AI ในการคาดการณ์ผลการระดมทุนและปรับปรุงกลยุทธ์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ด้วยกระบวนการทั้งหมดนี้จะทำให้การระดมทรัพยากรเป็นไปอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพสูงสุด

การบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างครบวงจรช่วยให้โรงเรียนสามารถระดมทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพิ่มโอกาสในการบรรลุเป้าหมายทางการศึกษาในยุคดิจิทัล

2.4 I - Integrate (บูรณาการ) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือทั้งออนไลน์และออฟไลน์

การบูรณาการเครือข่ายความร่วมมือทั้งออนไลน์และออฟไลน์กับผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานต่างๆ เป็นสิ่งสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพในการระดมทรัพยากรและการสนับสนุนโรงเรียน การสร้างการมีส่วนร่วม เชื่อมโยงกับเครือข่าย และส่งเสริมการรับรู้เป็นขั้นตอนสำคัญในกระบวนการนี้

การสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการระดมทรัพยากรสามารถเริ่มต้นด้วยการเชิญชวนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียผ่านช่องทางดิจิทัล เช่น เว็บไซต์ของโรงเรียน โซเชียลมีเดีย และอีเมล เพื่อให้ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานต่าง ๆ ได้มีโอกาส เข้าร่วม นอกจากนี้ยังควรจัดการประชุมและกิจกรรมผ่านช่องทางแบบดั้งเดิม เช่น การประชุมผู้ปกครอง การจัดกิจกรรมชุมชน และการเยี่ยมเยียนหน่วยงานต่างๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมืออย่างใกล้ชิด การเชื่อมโยงกับเครือข่ายการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ โดยร่วมมือกับโรงเรียนอื่นๆ มหาวิทยาลัย และองค์กรการศึกษาในการพัฒนาและแบ่งปันทรัพยากร รวมถึงการเชื่อมโยงกับแหล่งทุนภาครัฐและเอกชนเพื่อขอรับการสนับสนุนทางการเงินและทรัพยากร นอกจากนี้ การส่งเสริมการรับรู้และมีส่วนร่วมสามารถทำได้โดยการประชาสัมพันธ์และจัดกิจกรรมผ่านสื่อดิจิทัลและสื่อสารมวลชน เช่น การระดมทุน การจัดงานการกุศล และกิจกรรมเพื่อสังคม รวมทั้งการสร้างแคมเปญออนไลน์ผ่านโซเชียลมีเดียและแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ เพื่อเพิ่มการรับรู้และการมีส่วนร่วมจากผู้ปกครอง ชุมชน และศิษย์เก่า เพื่อให้การระดมทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

การบูรณาการเครือข่ายความร่วมมือทั้งออนไลน์และออฟไลน์ช่วยให้โรงเรียนสามารถระดมทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถบรรลุเป้าหมายในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้

2.5 F - Foster (ส่งเสริม) การสร้างคุณค่าและประโยชน์ร่วมกันอย่างยั่งยืน

การสร้างคุณค่าและประโยชน์ร่วมกันเป็นสิ่งสำคัญในการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและการสร้างความยั่งยืนในกระบวนการเหล่านี้สามารถทำได้ผ่านการออกแบบกิจกรรมที่มีคุณค่า การสื่อสารผลลัพธ์ที่ชัดเจน และการสร้างความผูกพันอย่างต่อเนื่อง

การออกแบบกิจกรรมระดมทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพควรเริ่มจากการจัดกิจกรรมที่สร้างคุณค่า เช่น กิจกรรมการกุศล การแข่งขันกีฬา งานนิทรรศการ หรือการประชุมวิชาการ ที่มีประโยชน์และสร้างคุณค่าให้กับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการร่วมมือกับชุมชนและหน่วยงานต่างๆ เช่น ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า และองค์กรในชุมชน เพื่อจัดกิจกรรมที่มีคุณค่าและเพิ่มความสนใจและการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย นอกจากนี้ การสื่อสารผลลัพธ์และประโยชน์ที่ได้จากการระดมทรัพยากรอย่างชัดเจนและโปร่งใสผ่านรายงานประจำปี เว็บไซต์ และโซเชียลมีเดีย รวมถึงการแสดงผลกระทบ เช่น การปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก การพัฒนาหลักสูตร หรือการสนับสนุนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จะช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นและความโปร่งใสในการดำเนินงาน ต่อมา การสร้างความสัมพันธ์ระยะยาวด้วยการจัดกิจกรรมพบปะประจำปี การทำงานร่วมกับศิษย์เก่า และการสร้างเครือข่ายผู้ปกครอง เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่มั่นคงและยั่งยืน และการติดตามและสนับสนุนอย่างต่อเนื่องผ่านการส่งข่าวสารอัปเดต การให้คำปรึกษา และการจัดกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ จะช่วยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรับรู้ถึงความก้าวหน้าและโครงการใหม่ๆ ตลอดเวลา

การส่งเสริมการสร้างคุณค่าและประโยชน์ร่วมกันอย่างยั่งยืนผ่านการออกแบบกิจกรรมที่มีคุณค่า การสื่อสารผลลัพธ์ที่ชัดเจน และการสร้างความผูกพันอย่างต่อเนื่อง ช่วยให้โรงเรียนสามารถระดมทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

2.6 T - Track (ติดตาม) การติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

การติดตามความคืบหน้า ประเมินผลลัพธ์ และปรับปรุงกลยุทธ์เป็นกระบวนการสำคัญในการทำให้การระดมทรัพยากรมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การดำเนินการนี้ช่วยให้โรงเรียนสามารถตรวจสอบผลลัพธ์และทำการปรับปรุงตามความจำเป็น

การวางแผนและกำหนดตัวชี้วัดเป็นขั้นตอนสำคัญในการระดมทรัพยากร โดยการวางแผนนี้ควรกำหนดตัวชี้วัด (KPIs) ที่ชัดเจน เช่น จำนวนผู้บริจาค จำนวนเงินที่ระดมได้ และความพึงพอใจของผู้บริจาค จากนั้นจึงใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือดิจิทัล เช่น ระบบ CRM ระบบการจัดการฐานข้อมูล และแอปพลิเคชันการเงินในการติดตามผล เพื่อประเมินประสิทธิผลและผลกระทบ การประเมินผลการดำเนินการควรทำอย่างสม่ำเสมอโดยใช้ตัวชี้วัดที่กำหนด เช่น การวิเคราะห์ผลการระดมทุนในแต่ละครั้ง และการประเมินผลกระทบต่อการพัฒนาการศึกษา นอกจากนี้ยังต้องใช้ข้อมูลที่ได้จากการติดตามผลในการวิเคราะห์ เช่น การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริจาค แนวโน้มการระดมทุน และผลกระทบต่อการเรียนการสอน จากนั้นนำผลการประเมินมาวิเคราะห์และปรับปรุงกลยุทธ์ตามความเหมาะสม เช่น การปรับปรุงช่องทางการระดมทุน การเพิ่มกิจกรรมที่มีคุณค่า และสร้างวัฒนธรรมการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องในองค์กร เพื่อให้การระดมทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะให้กับบุคลากร และการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

การติดตามความคืบหน้า ประเมินผลลัพธ์ และปรับปรุงกลยุทธ์อย่างต่อเนื่องช่วยให้โรงเรียนสามารถระดมทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ซึ่งการติดตามความคืบหน้า ประเมินผลลัพธ์ และปรับปรุงกลยุทธ์อย่างต่อเนื่อง เป็นกระบวนการที่สำคัญในการทำให้การระดมทรัพยากรของโรงเรียนมีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองความต้องการในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้อย่างยั่งยืน

ผู้เขียนเห็นว่า การนำรูปแบบ UPLIFT มาใช้จะช่วยให้โรงเรียนสามารถระดมทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อความสำเร็จในระยะยาว ตั้งแต่การกำหนดวัตถุประสงค์ วางแผนกลยุทธ์ ใช้เทคโนโลยี สร้างเครือข่าย ส่งเสริมคุณค่า และติดตามปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดยกระบวนการนี้รวมการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล การวางแผนกลยุทธ์ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อระดมทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพในยุคดิจิทัล

สรุป

การระดมทรัพยากรสมัยใหม่เพื่อการพัฒนาการศึกษาอย่างยั่งยืนในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการที่เป็นระบบและสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยเริ่มจากการจัดสรรงบประมาณและการลงทุนในทรัพยากรดิจิทัลตามทฤษฎีการพัฒนาอย่างยั่งยืน การสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนและชุมชนตามทฤษฎีการพัฒนาแบบมีส่วนร่วม และการใช้เทคโนโลยีเปิดและซอฟต์แวร์ฟรีตามทฤษฎีทรัพยากรแบบเปิด นอกจากนี้ยังต้องพัฒนาทักษะบุคลากรตามทฤษฎีการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะ พร้อมทั้งตั้งเป้าหมายและแผนกลยุทธ์ตามทฤษฎีการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การสร้างระบบสนับสนุนการเรียนรู้ออนไลน์ตามทฤษฎีการเรียนรู้ออนไลน์ การวางแผนการลงทุนและบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่องตามทฤษฎีการบริหารจัดการสินทรัพย์ และการประเมินผลและปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอตามทฤษฎีการประเมินผล ทั้งนี้ ผู้เขียนเสนอแนวคิดองค์ประกอบและกระบวนการที่เป็นเลิศในการระดมทรัพยากรสมัยใหม่เพื่อการพัฒนาการศึกษาอย่างยั่งยืนในยุคดิจิทัลรูปแบบ 3P-UPLIFT เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรเป็นไปอย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กนกพร แสนสุขสม. (2561). นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดความมีชื่อเสียงขององค์การที่มีผลต่อการระดมทรัพยากรทางการศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย). *Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD)*, 3030.
- ณรงค์ฤทธิ์ ประทุมชัย. (2564). แนวทางการพัฒนาการระดมทรัพยากรเพื่อการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พรเทพ โพธิ์พันธุ์. (2562). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการระดมทุนเพื่อการศึกษาของสถานศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรเทพ โพธิ์พันธุ์. (2563). แนวปฏิบัติที่ดีในการระดมทุนเพื่อการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- เบญจมา เบญจธรรมธร. (2562). การบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3. *วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี*, 6(2), 47–66.
- พิณสุตา สิริรังศรี และคณะ. (2561). รายงานการวิจัยเรื่อง รูปแบบการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- พิณสุตา สิริรังศรี. (2561). *การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- พิสิษฐ ภู่ออด. (2559). *รูปแบบการระดมทรัพยากรทางการศึกษาของโรงเรียนดีเด่นขนาดเล็กของรัฐ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภาณุพงศ์ หล้าแหล่. (2564). การบริหารทรัพยากรทางการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 6. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ*.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). *รูปแบบการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สุภัทรพงศ์ รวงผึ้งโรจน์, และคณะ. (2566). นวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. *วารสารคุณภาพชีวิตและกฎหมาย*, 19(1), 192–204.
- อรรณณ อินสะคู. (2561). *การระดมทรัพยากรเพื่อการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- อัมพร พรหมมี. (2564). *การบริหารทรัพยากรทางการศึกษาให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.